

Вчена рада ❄️❄️❄️

ПРЕСТИЖ ЗАКПАДУ – РОЗВИТОК НАУКИ

Першого грудня відбулося засідання Вченої Ради університету. На порядку денному стояло декілька питань. Одним із головних була доповідь проректора з наукової роботи доктора технічних наук, професора Петра Петровича Лізунова. У ній автор зупинився на підсумках прийому до аспірантури і докторантури, результатах атестації докторантів і аспірантів.

Ми попросили доповідача прокоментувати газеті основні моменти виступу, на яких він зупинився, проілюструвати їх цифрами.

– В 2006 році до аспірантури КНУБА було зараховано 98 осіб, в тому числі 70 – з відривом від виробництва, що на 25 осіб більше, ніж у 2005 році, та 28 – без відриву від виробництва. Загальна кількість аспірантів університету складає 256 осіб, у тому числі 154 аспіранти очної форми навчання (на 28 більше, ніж у минулому році).

Серед тих, хто вступив до аспірантури, 88 випускників нашого університету, 64 мають диплом з відзнакою, 65 – диплом магістрів, 22 – вже склали кандидатські іспити з філософії, 17 – з іноземної мови. Більшість мають наукові публікації, виступали з доповідями на наукових конференціях, брали участь у науково-дослідній роботі кафедр та наукових підрозділів університету. Є всі підстави сподіватися, що вони успішно виконують індивідуальні плани роботи аспіранта.

В останні роки збільшується, хоча й незначно, випуск аспірантів (2004р. – 34, 2005р. – 40, 2006р. – 50). Приємно відзначити, що в цьому році вдвічі збільшилася, порівняно з

минулим роком, кількість випускників аспірантури, які залишилися працювати в КНУБА.

Аналіз результатів атестації свідчить про те, що більшість аспірантів успішно виконують свої плани роботи. Але є й випадки, коли кафедри відзначають відставання в роботі аспіранта. Так, у 2006 році за невиконання індивідуального плану роботи відраховано 10 аспірантів (один з очної аспірантури та дев'ять – з заочної). Це аспірант очної аспірантури першого року навчання з кафедри міського будівництва (С.М. Дем'янченко, науковий керівник О.І. Сингаївська). Із заочної аспірантури

На фото: під час засідання Вченої Ради університету

(О.О. Нагорнюк, науковий керівник В.Ф. Панібудьласка), міського будівництва (І.В. Абраменко, науковий керівник Н.Ю. Войко), геоінформатики і фотограмметрії (С.В. Шулік, науковий керівник Ю.О. Карпінський), інформаційних технологій (А.В. Кітченко, науковий керівник Г.А. Гайна), технологій будівельних конструкцій і виробів (М.Г. Кузьменко, науковий керівник Р.Ф. Рунова) та одного аспіранта першого року навчання відраховано з кафедри теплотехніки (Д.О. Ларін, науковий керівник Е.С. Малкін).

До докторантури у 2006 році зараховано чотири особи, двоє з них – викладачі нашого університету. Загалом кількість співробітників КНУБА, які навчаються в докторантурі, в останні роки зменшується. Зменшується і кількість захищених дисертацій: якщо у 2004 році сім співробітників університету захистили докторські дисертації, то в наступні роки – лише по одному.

Всі докторанти за результатами атестації переведені на наступний рік навчання.

Nota bene ❄️❄️❄️

ЩО НАЙЦІКАВІШЕ І НАЙТЯЖЧЕ У ЖИТТІ СТУДЕНТІВ?

Майже п'ять місяців минуло, як до університету прийшли першокурсники. Зрозуміло, що перші кроки переважно є найважчими. Навчання на першому курсі – теж здебільшого не мед. Студентський квиток у кишені ще мало що значить, бо потрібно здійснити кілька важливих завдань: інтегруватись у групу, знайти контакт з викладачами, зрештою, вивчити як університетський лабіринт, так і свої можливості. Вчити почути на лекції ніби не зобов'язують на завтра, але, коли прийде сесія, розгрібати за одну ніч гори призбутих термінів і формул не хочеться. Але минає два-три роки – і усе стає на свої місця. Найважче уже не здається таким, та й багато психологічних бар'єрів уже подолано. Колеги дають і списати, і закурити, з ними відзначаєш добре (чи просто) складений іспит, новорічні свята, випадкові забави...

Сприйняття студентського життя залежить від віку. Якщо простежити за відповідями на запитання "Що найцікавіше і найтяжче у студентському житті?", то старшокурсники бачать у ньому більше позитиву. Першокурсники ж трохи налякані й розгублені. Навчання займає в них багато часу: не віддаєш, що краще треба завчити, а що тільки переглянути. Важкість адаптації підсолюджує дозвілля. Після першої сесії здобутий досвід дасть змогу спокійніше ставитись до проблем і вивільниться час для розваг.

Я вже на п'ятому курсі будівельного, тому й вирішила, що маю право опитати студентів нашого КНУБА й поміркувати з цього приводу.

"Цікаво влаштовувати різні ходи, робити лабораторні – ні..."

Найтяжче – звикнути до студентських правил. Навчання не настільки тяжко, бо завдяки модулям легше складати сесію. На перших курсах, правда, було не так просто. Здається самі викладачі укладують навчальний процес, щоб тримати дисципліну, студентів добре навантажують. Для мене тяжким є виконання лабораторних робіт. А взагалі, якщо ти обрав ту професію, яка тобі подобається, то віддавати лекції цікаво! Найприємнішим є можливість міграції між університетами, "тусування" з друзями, різні заходи.

Олена Северинська, студентка п'ятого курсу КНУБА:

"Найцікавіше – жити в гуртожитку"

Важкого нічого нема, а найцікавіше – настання сесії і прохання й гуртожитку. Збираємося своїм товариством

разом, готуємося до іспитів, не спимо... Цікаво, коли в передекзаменційну ніч виходиш на коридор у гуртожитку й бачиш багато таких, як ти, що не сплять, а вчать. Не зуримо, а ділимось досвідом один з одним, як найліпше вивчити той чи інший предмет, тему. Вчимося із старшим від нас курсом. Весело й тоді, коли святкуємо дні народження, іменини, весілля. День студента тепер зі своєю групою проводимо в барі.

Ольга Велика, студентка другого курсу університету:

"Самостійно розв'язувати свої проблеми"

Найцікавіше те, що ти залишаєшся сам на сам зі своїми проблемами й мусиш їх розв'язувати. Можливо, це і є також найтяжчим: великий обсяг теоретичного матеріалу й мало практик. Щодо розваг, то ними універ забавляє цілком і повністю. Крім того, кожен собі створює власне дозвілля...

Міркувала й опитувала Т. Грудницька (57 група ПЦБ) фото В. Кучелка

Жартома про серйозне ❄️❄️❄️

ЯКБИ РЕКТОРОМ БУВ Я...

Чи мріють студенти обіймати таку високу посаду в навчальному закладі, як, скажімо, ректор? Можливо, й мріють, але мрії тим і прекрасні, що нездійсненні. Звісно, можливо, колись хтось із них зможе стати на чолі університету. Але це "колись" досить далеко віддалене в часі від сьогоднішнього. Вагомою перешкодою у тому є вік. Скажіть, де ви могли б побачити 24-річного ректора? Посаду ректора, звісно, потрібна обіймати старша, зріла людина. Мотивацією для цього слугує досвід і навички, серйозне сприйняття студентських реалій.

Цікаво, до яких казусів вдавалася б сучасна молодь, якби очолила свій навчальний заклад?

Молодіжні фантазії на тему керівництва

Оскільки невдовзі новорічні свята й можна фантазувати, ми вирішили спонукати студентів зробити це на тему: "хотіли б стати ректором навчального закладу". Адже зазвичай ми мріємо про те, що для нас недосягнуще, але що, на наше переконання, може принести задоволення. Отже, як фантазували студенти-ректори.

Студентські перспективи мрії щодо керівництва навчальним закладом можна поділити на дві категорії. Перша стосується безпосередніх взаємин ректора і студентів та навчального процесу, друга ж зачіпає організаційний момент навчання. Перепадає в студентських фантазіях і викладачам.

Першими відповіли газеті Юрко М., Тетяна Нестеренко, й Олег Чуб, студенти нашого КНУБА.

"Ми, як і більшість студентів вважаємо особу ректора недоступною для пересічного студента. Тому для налагодження продуктивності співпраці добре було б кожного тижня організовувати зустрічі ректора із студентами. На цій зустрічі кожен мав би змогу висловити свої зауваження та пропозиції щодо певних проблем та ефективного їх усунення. Ректори також ретельно пильнували б за адекватністю виконання усіх навчальних процедур, що дають студентів підлітти, передбачити державою.

Дочі, бачаю хто з нас, якби побачили ректора поруч, то могли б й не привітатися, тому що не знають його в обличчя".

Ольга Петрушка, Сергій Т., студенти І курсу університету.

"Вважаємо, що добре було організувати своєрідну атестацію і викладачам універу, щоб виявити їх справжній рівень знань, а також побачити, наскільки викладачі обізнані із сучасними науковими досягненнями. Якби ми були ректорами, то більше уваги приділяли б боротьбі із хабарництвом. Адже це, як жартують багато студентів, "неоране поле" для заробітку викладачів, а для нас прива, що ставить на протилежні боки студента й освіту, роблячи єдиним містком для переправи гроші, а не знання".

Михайло П., студент ІV курсу КНУБА.

Хоч і кажуть, що кількість державних місць для навчання збільшилася, але мріяв би, щоб це більше було місць для навчання молодих за бюджетні кошти. І щоб "бюджетники" не програвали у перспективі вступу в навчальний заклад перед студентами-платниками. Якби я був ректором, то прагнув би "ввести в життя" ці питання. Все робив би для того, щоб зріс розмір стипендій. Тому що стипендія – це великий стимул для навчання, отож на нього треба витрачати великі зусилля".

Друга частина студентських фантазій спрямована на організацію навчального процесу. Розклад занять, за думкою майже всіх опитаних, треба було б підкоригувати, зокрема п'ятичний. Щоб пар було не більше трьох, щоб студент без-

перешкодно поїхав на вихідні додому. В інші дні заняття були б розміщені так, щоб не було "вікон" між парами. Таке невтішне "вживе", як змова сесія... ні, не зникло б (хоча студенти проти того не протестували б), а було б раніше. Адже сьогодні студенти складають іспити після Різдваєних свят. Через це настрій на свята зовсім не святковий. А в такий радісний день усіх час доводиться думати про сумне і згадувати "незлим тихим словом" свій навчальний заклад...

Катерина Сікович, студентка ІІІ курсу університету.

"От, що скажу: молоді до вподоби різні конкурси і виступи. Такі дієства, як "Візитна картка факультету", "Дивні люди" сприймаються на "ура" й добре було б, щоб проводилися вони частіше. Необов'язково розважального характеру, а щось на зразок "Що? Де? Коли?", щоб молодь мала змогу почерпнути цікаву та корисну інформацію, зокрема для своєї спеціалізації".

Молодь прагне, щоб з нею підтримували діалог, адже юнаки та дівчата – головні об'єкти навчального процесу. А коли намагати відібти в них ентузіазм словами, що не все так просто, відповідь студентів передбачувана: "А не все так складно!". Адже хто хоче щось зробити – шукає способи, хто не хоче – шукає причини. А в молодечому віці зазвичай шукають способи.

Допомагала О. Космак, студентка КНУБА

Максим Яценко, студент І курсу університету:

"Відчувати відповідальність"

Після школи навчання в Універі – значний якісний стрибок. У школі вчитися було трохи легше, можна було прогулювати, скільки хочеш і не боїться, що втрачати стипендію, а тепер усе складніше: маємо більше відповідальності, відчуваємо свою кар'єру. Щодо цікавого у студентському житті, то наразі його мало.

Денис Кулібо, студент четвертого курсу КНУБА:

Профспілкові справи

НАРАДА ГОЛІВ
ПРОФСПІЛКИ
ВУЗІВ

23 листопада відбувся черговий виїзний семінар-нарада голів первинних профспілкових організацій вищих навчальних закладів та організацій прямого профспілкового обслуговування на базі Київського національного університету будівництва і архітектури.

До розпорядку денного семінару входило декілька важливих питань сьогодення. Першим на нараді-семінарі виступив ректор КНУБА, д.т.н., професор А.М. Тугай. Він розповів про історію нашого закладу, особливості навчального процесу та наукової роботи. Досвідом профспілкової роботи профкому КНУБА поділився голова нашої профспілки Г.М.Тимінський.

Перед профспілковими лідерами виступали О.М.Ядучь – голова Київської міської організації профспілки працівників освіти і науки – проаналізував поточний момент. Заступник начальника управління вищої освіти Міністерства освіти і науки України Ю.М.Коровайченко зробив доповідь про реалізацію положень Болонської декларації у системі вищої освіти України. Зав. відділом з питань бюджетної політики Федерації профспілок України Л.В.Остапенко поінформувала про участь Федерації профспілок України у забезпеченні соціальних аспектів бюджету України на 2007 рік. Зав. управління соціального захисту А.І.Клименко розповідала про основні напрямки роботи ЦК Профспілки працівників освіти і науки України з вирішення соціально-економічних питань.

Одним із гарячих моментів наради, у зв'язку з чим розгорілася дискусія, було питання пасивності Федерації профспілок України. Висловлювалась стурбованість щодо намагань Київської міської ради позбавити 200 тисяч працівників освіти і студентів нормальних умов проживання шляхом підвищення втричі плати за житлово-комунальні послуги без підвищення розмірів заробітної плати, стипендії та пенсії.

Київська міська організація Профспілки працівників освіти і науки України у зверненні Координаційної Ради Профспілкового об'єднання працівників бюджетних галузей до Київського міського голови висловила своє ставлення до підвищення комунальних платежів. Учасники семінару схвалили текст цього звернення.

За інформацією газети "Єдність"

Люди університету

ШОБ ВСЕ В
ЖИТТІ БУЛО
ТВОРЧИСТЮ

(Продовження. Початок на 1 стр.)

– За якими напрямками ведуться наукові дослідження на кафедрі?

– Традиційним для кафедри напрямком є математичне моделювання об'єктів і систем, оптимізація процесів управління в багатовимірних комунікаційних мережах (д.т.н., професор В.М.Михайленко, к.т.н., професор Н.Д.Федоренко, к.т.н. доценти О.І.Балана, І.С.Беззубченко та ін.). Кафедра лінійна, інструментальних і прикладних програмних засобів ладних програмних систем і геометричного моделювання, геoinформаційних систем і технологій...

– Кого можна відзначити з молодих вчених на кафедрі?

– Нині закінчив аспірантуру та готується до захисту дисертації асистент Євген Бородавка. Сподіваюсь, що з ним увійдеться на кафедру молоді творчі наукові сили.

– На закінчення скажіть, Вікторе Вікторовичу, яким є ваше життєве кредо?

– Для мене є важливим і необхідним, щоб будь-яке заняття було творчістю: і в педагогіці, і в житті.

Бесіду вела І. Герашенкова

ДЕБЮТ ПЕРШОКУРСНИКА

Завдяки цим фотографіям, які зробила студентка ПЦБ-47 Наталка Денисенко, ми можемо ще раз побачити й порадіти здібностям наших студентів. Вони представляють традиційний концерт "Дебют першокурсника", що проходить щороку наприкінці жовтня-початку листопада. Глядачами в основному бувають студенти перших курсів, хоч запрошуються й всі інші курси.

Була на вечорі дуже приємна й заглиблена атмосфера. Виступили й найбільше відзначилися наші: СТЕМ "Дивні люди",

команда КВК "Інші не краще". Концертна програма тривала більше години. Мені дуже сподобався концерт і хотілося б, щоб таких концертних виступів було побільше. Концерт пройшов із закликком: "Щастя тобі, першокурснику!"

лодисментів "стемівці" Олексій Шарафан, Артем Новіков, Олена Ткаченко та інші. Баянність будівельного Василя Чернецький і Ко зачарували глядачів творчими, які про-

лунали. Ну й не можна не згадати співачку нашої "відомої" співачки Ірини Зайцевої, яка виконала пісню "Як у нас на Україні". Проводила концерт першокурсника 16-ї групи ПЦБ Аня Шермет.

Від всього студентського колективу, що відвідало "Дебют першокурсника", хоч подякувати учасникам за насолоду, яку ви нам доставили!

Т. Грудинська, студентка (ПЦБ-57)

ЮВІПЕЙ КЛУБУ ПОЕЗІЇ

26 листопада виповнилося двадцять років як в нашому університеті виник клуб шанувальників поезії "Стихи і Я". Ці два слова і в заголовку, і в тексті пишуться по-різному, тому що й сама назва клубу має подвійний зміст. Чому? Як розповідають його старожилі, насамперед, президент клубу Тамара Дембіцька, "клуб народжувався стихійно, тому що жоден з нас й помріяти б не зміг, що поетичний клуб чекатиме таке довге життя. А окрім цього, назва висловлює ставлення кожного до поезії: "стихи" і "я". Отже, виявилось, що наші "технарі", а це професо-

ри, доценти, інженери, лаборанти, прихильні до поезії й пишуть самі".

Щосереди збиралися члени клубу на свій улюблений острівець, де в дружній, сімейній обстановці за чашкою чаю чи кави можна було послухати нові вірші колеги, поділитися думками. Вірші мали ліричний характер, іноді іронічний й навіть сатиричний. Пізніше почали слухати й прозу.

Програми кожного засідання клубу були абсолютно різними: вони присвячувалися поезії відомих творців слова й поезії, в гості запрошувалися поети відомих і не зовсім. Теплі відчуття залишили у нас класик російської поезії на Україні Леонід Вишеславський, на

честь якого названо одну з планет – "Вишеславія", він став й почесним членом клубу. Часто бував в гостях у "Стихії" редактор Міжнародного журналу "Ренесанс" В.Шлапак, який надавав можливість поетам клубу друкуватися на сторінках журналу. Із задоволенням слухали поети КНУБА своїх колеги по роботі в навчальному закладі професора В.Є.Михайленка та доцентів Л.Г.Бачинського, ст. наукового співробітника П.П.Червуду, колишню випускницю університету А.Олександрову, які виконували українські та російські пісні, арії з опер. На жаль, деяких членів та гостей клубу вже нема з нами: дехто уїхав в іншу країну, дугі вже не живуть на цій землі.

Дуже приємно напередодні ювілею відчувати поруч дружнє плече наших поетів та розуміти, як важливо, що "всех сплотил поэзии балзам... и каждый раз он полагает нам воспрять душой в жизни быстройтечней". З ювілеєм, дорога "Стихія"!

І. Герашенкова

ДУШИ ПРЕКРАСНЫЕ
ПОРЬВЫ – В "СТИХИИ"!

И вот тебе уж двадцать лет!
Хоть ты Чернышевский ровесник,
Но твой лирический куплет –
Он вдохновения чудесник,

Он лирой души пробуждал
В подвеме годы и застоя
Когда с невидимых начал
Рождалось что-то молодое.

То, что не выжечь, не убить,
Что сердцу дорого и свято,
Что не продать и не купить,
Не променять на горы злата,

Душа безудержно рвалась
В стремленье к бытию иному
В стихии жизни рождалась
"Стихия" музыки и слова!

И в этом слове наша жизнь,
В кругу стихийности свиданья,
В Стихии Слов отозвались
Души прекрасные признанья!

Магнитом тянешь ты к себе
И души новые, и лица –
Здесь и художник, и поэт,
И композитор, и певица.

Так пожелаем же себе,
Чтоб сей приют всех душ крылатых
Светил всегда, светила везде,
Тем и сердца наши богаты...

С. Семка Ноябрь 2006 г.

Готуйтеся до Нового 2007-го!

ЯК ПОДОЛАТИ ЗАЙВУ ВАГУ ЗА 7 ДНІВ

Боротьба із зайвою вагою, напевно, одне з найстародавніх жіночих єдиноборств. Особливо цей вид спорту загогострюється перед святами. А в останні дні перед Новим роком можна влаштувати справжній Олімпійський ігри. Тим більше що багато, прагнучи – таки натягнути на себе модне вечірнє плаття, жінки стають переможницями. Для тієї же, хто це не став майстром спорту в схудненні, ми пропонуємо свої швидкі дієти.

Скинути вагу за тиждень

В принципі, щоб значно схуднути (на 5-8 кг) вистачить тиждень. Просто на ці сім днів доведеться перейти виключно на фрукти і овочі. Але і їх об'їдається не слід, достатньо 1,5-2 кілограми на добу.

А щоб заравном поліпшити свою зовнішність, вибирай ті фрукти, які підходять типу твоєї шкіри. Для сухої – це зрілі, солодкі червоні плоди, для жирної – незрілі, кислі і терпкі фрукти. Для нор-

мальної або змішаної шкіри підійде і те, й інше, головне – їсти це все разом.

Але мало їсти, мало! Щоб процес йшов інтенсивніше, кожного вечора приймай теплу ванну й не лежи в ній без діла. Навіть найлегший самосаж здатний створити диво, 15 хвилин досить. Через день добре зробіти дріжджові маски для обличчя, ший і області декольте: свіжі дріжджі розвести в теплом молоці або воді і нанести на шкіру. Зняти теплою водою через 10-15 хвилин.

А ось наші бабусі в екстремних випадках радять на сніданок випивати чашку несолодкого чаю або кави з 40 грамами сиру. Обід, на їх думку, повинен складатися з яєць, звареного круто, 120 грам м'яса, підсмаженого на сухій сковорідці і 20 грам сиру. На полудень лише сподівайся, або кава, на вечерю всі ті ж 120 грам м'яса і овочевий салат на рослинному маслі (свіжій, звичайно). Говорять, через 7 днів такої дієти ти себе не впізнаєш.

Екстремальна дієта

У кожному виді спорту є крайні форми боротьби. У схудненні без цього теж не обійшлось. Якщо часу зовсім не залишилось, то можна позбавитися від 3-4 кілограм за 1 день. Технологія справи проста – ніякої їжі, тільки чай для схуднення. А готується він так: на один літр майбутнього напою буде потрібно 1 столову ложку заварки. Залий її гарячим молоком і настій 30 хвилин. Краще це зробити в термосі. Втім, не так вже і важливо, пити гарячим або холодним, головне – нічого не їсти.

Є і інші знущання з себе. Наприклад, виключи на один день з свого раціону сіль. Повністю! Я думаю, що такої їжі ти все одно багато не з'їси, тому і обмежувати тебе ні в чому не буду...

Якщо ж ти не відчуваєш в собі сил на звершення таких подвигів – ось м'якший варіант. Розтягни на весь день 4 середніх яблука, 1 лимон, один 100-грам пісного м'яса і три сухарі. Якщо після одного такого дня влізти в плаття

так і не вдалося, доведеться поголодувати ще один день.

Години за два до застілля обов'язково перекуси. Тоді тобі не захочеться нахкідатися на їжу. І ти спокійно зможеш поласувати смакотаю, не об'їдаючись.

Коментувала лікар-дієтолог
Тетяна Максимко

Спорт ❄️❄️❄️

**ВІТАЄМО З УСПІШНИМ
ЗАХИСТОМ**

Викладача кафедри фізичного виховання і спорту університету **Ольгу Анатоліївну Озерову** з успішним захистом кандидатської дисертації (керівник завідувач кафедри професор С.М. Канішевський). Бажаємо подальших плідних успіхів на спортивній педагогічній ниві, міцного здоров'я, щасливого й довгих днів життя.

Колектив кафедри фізичного виховання і спорту

Плавання ❄️❄️❄️

**ВETERАНСЬКІ
СТАРТИ**

25 листопада 2006 р. у місті Києві проходив Перший фестиваль спринту з плавання серед ветеранів, присвячений пам'яті заслуженого тренера України Л.Д. Капшученка. Змагання були організовані Міністерством України у справах сім'ї, молоді та спорту, Київською міською федерацією плавання, Центральним спортивним клубом Збройних сил України (ЦСК ЗСУ), Клубом ветеранів плавання "Аква". Проходили – у чудовому, недавно відремонтованому басейні ЦСК ЗСУ. Учасники змагань були розбиті на 12 вікових груп (починаючи з 25 років і закінчуючи тими, кому за 80).

Своїми ветеранськими стартами учасники цих змагань вшанували пам'ять видатного тренера сучасності, тренера-новатора, тренера-вихователя, тренера-психолога і Педагога з великої букви.

Змагання проходили по "короткій" воді (25-метровий басейн) з усіх стилів плавання, для всіх вікових груп, серед чоловіків і жінок на дистанціях довшою 50 м.

У цих змаганнях брали участь і викладачі кафедри фізичного виховання та спорту Київського національного університету будівництва і архітектури. Зокрема, викладач кафедри, майстер спорту з плавання, неодноразова чемпіонка і рекордсменка СРСР Алла Василівна Коваленко та майстер спорту з плавання, кандидат технічних наук, доцент Юрій Васильович Човнюк. Хочеться відзначити, що А.В. Коваленко у вертій боротьбі здобула перше місце й золоту медаль у 50-метровому спринті брасом, а Ю.В. Човнюк виграв золоту медаль у плаваних на дистанції 50 м батерфляєм і срібну – на дистанції 50 м вільним стилем.

Вітаємо наших ветеранів, і щиро бажаємо їм подальших успіхів і спортивних досягнень!

І. Россичук, ст. викладач кафедри фізичного виховання і спорту, кандидат у майстри спорту з плавання

ТРАДИЦІЯ ЗУСТРІЧАТИ НОВИЙ РІК ЗА СВАТКОВИМ СТОЛОМ...

Зустріч Нового року... Що тут незвичного – ялинка, шампанське, бенгальські вогні... Але це свято, ніби нітка, яка в'яже теперішнє покоління з далекими предками. Відкриття традиція зустрічати Новий рік саме за святковим столом?

Колись у старому Києві головним на святкуваннях Нового року для наших прабабусь та бабунь був не стіл з усякими явствами, а бали: танці та напої, щоб утамувати спрагу. Особливо шумно любили святкувати знатні вельможі, влаштовуючи прекрасні бали. Купці після балу в Купецькому домі на Царській площі (нині тут Київська національна філармонія) каталися на трійках. Простий люд веселився на площах, де влаштовували балаганчики, каруселі, яринки, чайні й горілчані намети.

Майже до XIX століття новорічного меню не існувало. На столах могли опинитися солоні огірки і гриби, салат з редьки. А ще подавали поросся, відварну форель у вині. Та між іншим абрикоси, апельсини, виноград і груші – у моді були оранжереї, фрукти вирощувалися в Києві, як і в Москві та Петербурзі, посеред зими.

У новорічному меню другої половини XIX століття вже присутня сьомга, ікра, корюшка і япушка, сири разом з тими ж солоними огірками і редькою. До грибів чомусь охололи, зате до моди увійшли лабардан (тріска) і каву-

ни. З пороссям, що смажилося з гречаною кашею, змагася дичина. Прийшов час прохолодних напоїв, морозива і коньяків. На рубежі XIX і XX століть вина пили французькі, іспанські кріплені

зустрічали. Правда танці можливі були такі, щоб не розбудити сусідів. Ось тоді і виникла звичка сидіти за столом. Пригощання було мізерним. Намагалися, звичайно, вішати на заборонену революцією ялинку горіхи в золотій і срібній фользі, цукерки, яблука.

та італійські й німецькі. А в наслідування шампанським вже робили донські гірські вина, звичайно пили горілку, настюнки і наливки.

До початку XX століття на новорічному столі стали з'являтися анюуси, омари, сардини. У різдвяні дні 1904 року в Києві було продано 100 тисяч поросят, 50 тисяч індичок, 75 тисяч гусаків і 150 тисяч кур і качок.

Кістя революції святкування Нового року відінали. Але його все одно

Реабілітували ялинку в 1936 році разом з нічними танцями. Радянський новорічний стіл не став вишуканішим – його могла прикрасити навіть ковбаса, нарізана кружечками. Втім в колішніх магазинах Елісеєва, як і раніше, продавали рябчиків і ікру.

У сорокові роки Новий рік в Києві зустрічали горілкою, вареною картоплею і оселедцем, прикрашеним колечками лука. У 50-і жити стало веселіше. Святкувати Новий рік вже не вважалося негостинним. І збиратися можна було не тільки вузьким кругом, а і великою компанією. На столах з'явилися холодець, оселедець під шубою, прибалтійські шпроти. Наступило друге пришестя салату Олів'є – з докторською ковбасою замість рябчиків. Готували його у великому тазу і щедро заправляли майонезом. Порося, гусак або качка були бажані, але не обов'язкові. Під бій курантів неодмінно треба було відкрити пляшку "Радянського шампанського". У тиснях квартирах стіл займав все місце, тому доводилося вибирати: танці або їжа. З появою телевізорів стіл переміг остаточно.

І. Герашенкова

КИЇВСЬКІ ЗНАМЕНИТОСТІ ПІД РІЗДВО

Кажуть: скільки людей – стільки й вчинків. Адже справді, навіть кожна сім'я вносить у звичну традицію щось своє, створюючи цим новизну. Тому й відомі київські люди увійшли в історію свого міста надзвичайними вчинками.

Так, своєю щедрістю перевершував всі очікування киян знаменитий київський губернатор Іван Фундуклей (раніше його ім'я носила нинішня вулиця Богдана Хмельницького). Його щедрістю користувався багатो хто, всі цікавилися його гаманцем. Своїми незрозумілими вчинками він вражав жителів, роблячи багато добра, але якимсь непомітно. Вийшовши в ніч перед Різдвом прогулятися та обійшовши декілька вулиць, він умів знайти там тих, що найбільше мають потреби й суцяти їм у руку велику суму грошей, не менше 2000 тисяч.

Цим особливо користувався хитрий і небайдужий до чужих грошей генерал-губернатор Києва Дмитро Бібіков: на Різдво старався прохати доброго, щедрого Фундуклея дати обід або бал замість нього (відмітьте: організація балу обходилася в

500 рублів, бідним людям, як вже сказано, він давав набагато більше). "Хорошо-с" – старанно нохаючи тютюн, відповідав І.Фундуклей. І давав прекрасний бал, причому в убиральні дамам надавалися рукавички, черевики, духи і інше. Таким чином щедрий киянин дарував генерал-губернатору Бібікову тисячі.

Великий хірург Микола Пірогов, який в середині XIX століття жив і працював в Києві, напередодні різдвяної ночі виходив купити подарунки знайомій дівчурі. Так, в різдвяну ніч 1899 року Пірогов відмітив самотню фігуру. Підійшов і почує життєву історію: роботи немає, грошей теж, маленька дочечка важко хвора. Жити не хочеться... Через декілька хвилин візник довіз Пірогова в убогий підвал, надав першу допомогу хворій дівчинці, виписав безкоштовний рецепт, і, йдучи, непомітно залишив в

кімнаті декілька крупних купюр. Історія ця стала київською легендою.

Подарунки на Різдво постійно робив і багатий київський меценат і губернатор міста Микола Артем'євич Терещенко (його ім'я відновлено в назві однієї з київських вулиць в центрі). Так, в 1896 році на Різдво, він пожертвував отцям церкви Володимирського собору багатий духовний одяг з дарчими написами на спині: "Сіє облачення на престол в соборі рівноапостольного князя Володимира піднесено в дар діямним статським радником Миколаєм Артем'євичем Терещенко і його дружиною Пелагеєю Георгіївною".

Отже, кияни завжди були щедрими для ближніх.

К. Гречин,
випускниця КНУБА

Пам'ятатимемо ❄️❄️❄️

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ

Пішла від нас добра, чуйна, поважна людина...

19 листопада 2006 року перестало битися серце людини, яку знали в університеті всі й яку поважали як студентів, так і співробітників закладу – **Георгій Архипович Саранча**.

Це фото, зроблене 5 травня 2006 року на мітингу ветеранів Великої Вітчизняної війни в університеті, виявилось останнім...

Народився Георгій Архипович 5 червня 1916 року в Кам'янці, що на Черкащині. Дуже рано, в 14 років, розпочав свій

славний трудовий шлях. 76 років трудового стажу – на сьогодні це просто подвиг.

Після закінчення Ростовського-на-Дону інституту залізничного транспорту довір року працював головним інженером Фастівського реферижертального депю, де і захистив кандидатську дисертацію.

З 1963 року – доцент КІБі (нині КНУБА), засновник факультету АБВ (нині ФАПТ). Двадцять два роки був його деканом. Його сумлінна праця була достойно відзначена ректором КНУБА та Міністерством освіти і науки України:

з 1985 року – Заслужений працівник Вищої школи;

з 1996 року – академік Академії будівництва України;

з 1999 року – Почесний професор КНУБА;

з 2000 року – Почесний залізничник. Георгій Архипович Саранча – учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни з 22.06.1941 року, пройшов весь фронт і закінчив його у Берліні.

Держжава відмітила його ратний труд: 28 державних нагород отримав Георгій Архипович, з них 4 ордени і 24

медалі, в т.ч. і за оборону та звільнення нашого рідного Києва.

Тричі був поранений, але повернувся до мирної праці і плідно працював до останніх днів свого життя: автор 6 підручників та 2 навчальних посібників, якими користуються студенти і викладачі університету.

Світла пам'ять про цю мужню, талановиту і добру людину назавжди залишиться в наших серцях.

Нехай буде йому земля пухом!

Колектив кафедри МОТТ

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: knuba@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 61

Редактор **Ірина Герашенкова**
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 252180, м. Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35

